

XXI. Työnvälitystoimisto.

Helsingin kaupungin työnvälitystoimiston johtokunnan vuodelta 1932 antama kertomus¹⁾ oli seuraavansisältöinen:

Johtokunta. Työnvälitystoimiston johtokunnan kokoonpanossa tapahtui kertomusvuoden alussa se merkittävä muutos, että yksi toimiston perustajista ja työnvälitystoimien uranuurtajista Suomessa, filosofiantohtori S. Ivalo erosi johtokunnan puheenjohtajan toimesta, jota hän vähäistä vaille kolmen vuosikymmenen ajan yhtäjaksoisesti suurella antaumuksella oli hoitanut. Hänen seuraajakseen johtokunnan puheenjohtajaksi kaupunginvaltuusto valitsi ammattienylitarkastajan, insinööri O. A. Pyykön. Johtokunnan varapuheenjohtajana oli kertomusvuonna toimittaja M. Paasivuori, vakinaisina jäseninä: työnantajain edustajat johtaja W. Korhonen ja insinööri P. Kyrenius, työntekijäin edustajat toimitsija L. Mikkonen ja eristäjä K. Saarnijärvi sekä näiden varamiehinä työnantajain edustaja kamreeri O. Tiderman ja työntekijäin edustaja rappari H. Hautala. Kaupunginhallituksen edustajana johtokunnassa oli rahatoimenjohtaja V. Hupli.

Johtokunta kokoontui vuoden kuluessa 10 kertaa käsitellen yhteensä 93 eri asiaa. Enin osa näistä koski toimiston välitystoimintaa, y. m. juoksevia asioita, työsuhteita ja työmarkkinain tilaa sekä toimenpiteitä työttömyyden torjumiseksi. Johtokunnan käsittelemistä yleisempää mielenkiintoa herättävistä kysymyksistä mainittakoon seuraavat:

Tehostaakseen työttömyyskorttien leimauttamisessa ilmenneiden väärinkäytösten ehkäisyä johtokunta kokouksessaan tammikuun 14 p:nä päätti kääntyä kirjelmällä työnantajain järjestöjen, kunnan ja valtion laitosten sekä suurehkojen osuustoiminnallisten tuotantolaitosten puoleen ehdottaen selaista yhteistoimintaa työnantajain ja työnvälitystoimiston kesken, että työnantajat työläisiä työhön ottaessaan vaatisivat näitä esittämään työttömyyskortin, joka palautettaisiin toimistoon tai sen avulla muuten saatettaisiin toimistolle tieto, kuka sen työnhakijoista on päässyt työhön. Näin menetellen estetään työläiset leimauttamasta työttömyyskorttejaan työssä ollessaan. Tämän ehdotuksen mukaisesti yhteistoiminta sitten järjestettiin, ja lienee moni väärinkäytös siten saatu ehkäistyksi. Kuitenkin ovat toimiston tarkkailijat työpaikoissa ja työläisten kodeissa käyntien avulla edelleen saaneet ilmi erilaisia väärinkäytöksiä. Johtokunta on näitä useaan kertaan käsitellyt ja erottanut syyllisiksi havaitut eri pitkiä määrärajoiksi toimiston työnhakijain joukosta. Tapaukset, joissa työttömyyskortin ohella myös ruoanjakelupaikoissa annettuja ruokakortteja on käytetty väärin tai joissa rikkomus muuten on ollut erittäin törkeää laatua, on johtokunta saattanut kaupunginhallituksen tietoon.

¹⁾ Eräät kertomusta seuranneet taulukkotiedot, joita ei ole tähän merkitty, ovat julkaistuna Helsingin kaupungin tilastollisessa vuosikirjassa vuodelta 1933.

Kaupunginhallituksen pyydettyä johtokunnan lausuntoa siitä, olisiko kaupungin jakaman ilmaisen ruoan muodossa suoranaista avustusta nauttivilta työttömiltä vaadittava vastiketta työn muodossa, johtokunta antoi lausuntonsa kirjelmässä kesäkuun 17 p:nä ja asettui sille kannalle, että kaikki työttömyysavustus olisi pyrittävä järjestämään siten, että avunsaaja aina suorittaisi vastikkeeksi jotakin hyödyllistä työtä. Tämän mukaisesti johtokunta myös puolsi ruoan vastiketöiden järjestämistä ja mainitsi sopiviksi töiksi esim. työttömille jaettavien peruna- y. m. juurikasvipalstojen raivaamisen.

Naispuolisten työnhakijain esitettyä valituksia eräitä toimiston virkailijoita vastaan tylystä kohtelusta ja puolueellisuudesta työpaikkojen jakamisessa, pyysi kaupunginhallitus johtokunnan lausuntoa asiasta. Toimittamassaan tutkimuksessa johtokunta katsoi käyneen selille, että valituksiin epäystävällisestä kohtelusta oli eräissä kohdin aihetta, minkä vuoksi se antoi kahdelle naispuoliselle virkailijalle muistutuksen. Sen sijaan ei johtokunta voinut todeta, että puolueellisuutta ja joidenkin työnhakijain asiatonta suosimista olisi tapahtunut, joskin hyviksi tunnettuja työntekijöitä työnantajain vaatimuksesta oli osoitettu tilapäisiin töihin useammin kuin heikompia tekijöitä.

Kysymystä toimiston kortiston uudistamisesta käsiteltiin alustavasti kertomusvuonna, mutta asian ratkaisu siirtyi seuraavaan vuoteen.

Lisäksi on johtokunta lausunnon antamista varten käsitellyt useita yhdistysten anomuksia saada harjoittaa työvälistystä. Useimmissa tapauksissa on johtokunta puoltanut anomusta sellaisenaan, joissakin tapauksissa eräin ehdoin ja yhdessä tapauksessa johtokunta ehdotti anomuksen lakiin perustamattomana evättäväksi.

Toimiston henkilökunta. Toimiston johtajana oli W. O. Ahtio. Osastojen johtajina miesosastoilla toimivat H. E. Blomqvist, F. E. Huhtala ja K. B. Sundström sekä apulaisina V. Jyrkänne ja K. I. Vuolanne. Naisosastojen johtajina toimivat rouva R. Hänninen sekä neidit L. Ahlgren, A. Bruun, T. Melanen ja E. Sundström, apulaisina rouva E. Bauer sekä neidit A. Ahovaara, S. Rechartt ja A. Vallinheimo. Vakinaisen henkilökunnan lisäksi on miesosastoilla ollut tarpeen pitää runsaasti ylimääräistä työvoimaa koko vuoden, naisosastoilla kiireellisimpinä aikoina. Vahtimestareina toimivat T. Leander ja J. A. Sivenius.

Työhakemukset ja työnhakijat. Ryhmitettynä työnhakijain sukupuolen mukaan ja verrattuna edelliseen vuoteen oli työhakemusten luku seuraava:

	1 9 3 2.		1 9 3 1.		Lisäännys vuonna 1932 verrattuna vuoteen 1931.	
	Luku.	%.	Luku.	%.	Luku.	%.
Miesten tekemiä	41,967	62.6	29,460	57.5	+ 12,507	+ 42.5
Naisten »	25,101	37.4	21,797	42.5	+ 3,304	+ 15.2
Yhteensä	67,068	100.0	51,257	100.0	+ 15,811	+ 30.8

Työtä hakevia eri henkilöitä oli seuraavasti:

	1 9 3 2.		1 9 3 1.		Lisäännys vuonna 1932 verrattuna vuoteen 1931.	
	Luku.	%.	Luku.	%.	Luku.	%.
Miehiä	18,853	65.7	14,366	63.7	+ 4,487	+ 31.2
Naisia	9,855	34.3	8,203	36.3	+ 1,652	+ 20.1
Yhteensä	28,708	100.0	22,569	100.0	+ 6,139	+ 27.2

Sekä työhakemusten että työtähakevien eri henkilöiden luku lisääntyi runsaasti molemmilla osastoilla. Työnhakijat uudistivat työhakemuksensa työttömiksi uudelleen jouduttuaan, miehet 23,114 ja naiset 15,246 eli yhteensä 38,360 eri tapauksessa.

Kotipaikkaoikeuden mukaan jakaantuivat työnhakijat seuraavasti:

	Miehiä.		Naisia.		Yhteensä.	
	Luku.	%.	Luku.	%.	Luku.	%.
Helsingissä	16,268	86.3	8,706	88.3	24,974	87.0
Muualla	2,585	13.7	1,149	11.7.	3,734	13.0
Yhteensä	18,853	100.0	9,855	100.0	28,708	100.0

Edellisenä vuonna oli vieraspaikkakuntalaisia miehistä 13.8 %, naisista 17.6 % ja kaikista työnhakijoista 15.2 %. Vieraspaikkakuntalaisten naispuolisten työnhakijain suhteellinen vähentyminen johtuu etupäässä siitä, että palveluspaikkojen hakijat, tietäen mahdollisuutensa Helsingissä varsin pieniksi, yhä enemmän jäivät kotipaikoilleen.

Perheolojen ¹⁾ mukaan ryhmitettyinä oli työnhakijoista:

	Miehiä.		Naisia.		Yhteensä.	
	Luku.	%.	Luku.	%.	Luku.	%.
Perheellisiä	8,382	44.5	2,635	26.7	11,017	38.4
Yksinäisiä	10,471	55.5	7,220	73.3	17,691	61.6
Yhteensä	18,853	100.0	9,855	100.0	28,708	100.0

Edellisenä vuonna oli perheellisiä miehistä 44.3 %, naisista 19.8 % ja kaikista työnhakijoista 35.4 %.

Äidinkielen mukaan ryhmittyivät työnhakijat seuraavasti:

	Miehiä.		Naisia.		Yhteensä.	
	Luku.	%.	Luku.	%.	Luku.	%.
Suomenkielisiä	16,051	85.1	8,890	90.2	24,941	86.9
Ruotsinkielisiä	2,743	14.6	945	9.6	3,688	12.8
Muunkielisiä	59	0.3	20	0.2	79	0.3
Yhteensä	18,853	100.0	9,855	100.0	28,708	100.0

Edellisenä vuonna oli kaikista työnhakijoista suomenkielisiä 87.3 %, ruotsinkielisiä 12.4 ja muunkielisiä 0.3 %.

Tarjotut paikat. Toimiston täytettäväksi tarjottiin kertomusvuonna kaikkiaan 19,843 paikkaa, joista miesten paikkoja 6,418 eli 32.3 % ja naisten paikkoja 13,425 eli 67.7 %. Edelliseen vuoteen verraten väheni miehille tarjottujen paikkain luku 2,129:llä eli 24.9 % ja naisille tarjottujen paikkain luku 1,586:lla eli 10.6 %.

Työpaikkakunnan mukaan ryhmitettyinä oli tarjotuista paikoista:

¹⁾ Perheellisiin on ryhmityksessä viety, paitsi naimisissa olevia henkilöitä, myöskin naimattomat henkilöt, joilla on lapsia elätettävänä ja yksinäisiin myöskin lesket, joilla ei ole lapsia alle 16 vuoden, joten ryhmitys ei ole tehty siviilisäädyn, vaan elatusvelvollisuuden perusteella.

	Miesten paikkoja.		Naisten paikkoja.		Yhteensä.	
	Luku.	%.	Luku.	%.	Luku.	%.
Helsingissä	5,184	80.8	12,430	92.6	17,614	88.8
Muualla	1,234	19.2	995	7.4	2,229	11.2
Yhteensä	6,418	100.0	13,425	100.0	19,843	100.0

Täytetyt paikat. Toimiston työntulos, välitysten määrä, verrattuna myös edelliseen vuoteen, selviää seuraavasta:

	1 9 3 2.		1 9 3 1.		Vähennys vuonna 1932 verrattuna vuoteen 1931.	
	Luku.	%.	Luku.	%.	Luku.	%.
Miesten paikkoja	6,346	34.0	8,395	38.6	— 2,049	— 24.4
Naisten »	12,300	66.0	13,343	61.4	— 1,043	— 7.8
Yhteensä	18,646	100.0	21,738	100.0	— 3,092	— 14.2

Edelliseen vuoteen verraten vähentyi varsinkin miesten välitys, osaksi yleensä huonontuneiden työolojen seurauksena, osaksi myös sen vuoksi, että lumitöitä oli kertomusvuonna huomattavasti vähemmän kuin edellisellä vuonna, jolloin niitä oli poikkeuksellisen runsaasti.

Kun työnhakijoita oli varsin runsaasti koko vuoden, voitiin tarjotut paikat täyttää sangen tarkkaan, kuten seuraavasta asetelmasta selviää. Tarjotuista paikoista täytettiin:

	Miesten paikkoja.		Naisten paikkoja.		Yhteensä.	
	Luku.	%.	Luku.	%.	Luku.	%.
Helsingissä	5,122	98.8	11,425	91.9	16,547	93.9
Muualla	1,224	99.2	875	87.9	2,099	94.2
Yhteensä	6,346	98.9	12,300	91.6	18,646	94.0

Edellisellä vuonna täytettiin miehille tarjotuista paikoista 98.2 %, naisille tarjotuista 88.9 % sekä kaikista tarjotuista paikoista 92.3 %. Miehille kertomusvuonna oman kunnan ulkopuolelta tarjotuista paikoista oli melkoinen määrä yleisiin töihin, jotka miltei kaikki saatiin täytetyiksi. Tilastoa laskettaessa täyttämättömiksi merkityistä palvelijattarien paikoista täytettiin suuri osa seuraavan vuoden puolella.

Yleiskatsaus. Miesosastoille tehtiin kertomusvuonna, kuten aina ennenkin, eniten työhakemuksia rakennusteollisuuden alalta, 37.3 % kaikista hakemuksista. Seuraavina järjestyksessä olivat metalliteollisuus, 12.0 %, luokitamattomat sekatyöt, 10.5 %, meri- ja satamaliikenne, 7.7 %, käskyläiset ja oppilaat, 6.2 %, sekä kauppa-ala, 5.5 %. Edelliseen vuoteen verraten lisääntyivät työhakemukset kaikilla miesten toimialoilla. Merkittävimmillä teollisuusaloilla oli suhteellinen työhakemusten lisääntyminen suurin seuraavilla: maaliikenne 115.4 %, kauppa-ala 78.6 %, puuteollisuus 57.6 %, metalliteollisuus 36.8 %, luokitamattomat sekatyöt 34.7 %, meri- ja satamaliikenne 32.8 % ja rakennusteollisuus 29.1 %. Huomattava on, että pula-ajan vaikutus ilmenee jo varsin selvästi työhakemusten runsaassa lisääntymisessä myöskin sellaisilla aloilla kuin ravinto- ja nautintoteollisuus sekä vaatetavara- ja puhdistusteollisuus. Edellisessä lisääntyivät työhakemukset edellisestä vuodesta 92.5 %, jälkimmäisessä 239.8 %.

Ammattialan mukaan ryhmittyvät työhakemukset sekä tarjotut ja täytetyt paikat seuraavasti:

Ammatti- ja toimiala.	Työhakemuksia.			Tarjottuja paikkoja.			Täytettyjä paikkoja.		
	Miehiä.	Naisia.	Yht.	Miehiä.	Naisia.	Yht.	Miehiä.	Naisia.	Yht.
<i>Maa- ja metsätalous</i>	181	359	540	52	502	554	51	480	531
<i>Teollisuus ja käsityö.</i>									
Metalliteollisuus	5,056	189	5,245	144	15	159	143	14	157
Kivi-, savi- ja lasiteoll.	783	40	823	14	—	14	14	—	14
Kemiall. teollisuus	3	80	83	—	7	7	—	7	7
Nahka- ja karvateoll.	558	243	801	24	5	29	24	5	29
Kehruu- ja kutomateoll.	14	71	85	—	—	—	—	—	—
Vaateavara- ja puhdistusteollisuus	384	1,489	1,873	3	1,623	1,626	3	1,619	1,622
Paperiteollisuus	117	280	397	1	7	8	1	7	8
Puuteollisuus	1,590	87	1,677	72	40	112	72	39	111
Rakennusteollisuus	15,655	2,123	17,778	3,234	430	3,664	3,233	430	3,663
Valaistuslaitokset	634	50	684	23	—	23	23	—	23
Ravinto- ja nautintoaineteollisuus	281	638	919	2	42	44	2	41	43
Graafillinen teollisuus	475	151	626	3	5	8	2	5	7
Teollisuus ja käsityö, luokittamattomat ..	597	7	604	9	—	9	9	—	9
<i>Kauppa- ja kulkuneuvot.</i>									
Kauppa-ala	2,302	1,867	4,169	77	542	619	36	423	459
Meri- ja satamaliikenne	3,213	167	3,380	495	43	538	484	40	524
Maaliikenne	2,120	2	2,122	36	—	36	36	—	36
Ravintola- ja hotelliliike	77	3,188	3,265	8	1,178	1,186	8	1,172	1,180
<i>Sekatyöt, luokittamattomat</i>	4,398	1,996	6,394	1,732	816	2,548	1,732	816	2,548
<i>Talustoimet</i>	—	11,223	11,223	—	7,821	7,821	—	6,888	6,888
<i>Erinäiset toimet</i>	925	97	1,022	33	13	46	31	11	42
<i>Käskytöisiä ja oppilaita.</i>	2,604	754	3,358	456	336	792	442	303	745
Yhteensä	41,967	25,101	67,068	6,418	13,425	19,843	6,346	12,300	18,646

Naisosastoilla tehdyistä työhakemuksista oli edelleenkin suurin määrä taloustoimien alalta. Lähinnä olivat ravintola- ja hotelliliike, rakennusteollisuus, luokittamattomat sekatyöt ja kauppa-ala. Edelliseen vuoteen verraten lisääntyivät työhakemukset muilla aloilla, paitsi maa- ja metsätalouden, meri- ja satamaliikenteen sekä taloustoimien aloilla, joilla tapahtui pieni vähennys kullakin.

Työtarjouksia oli miehille eniten rakennusteollisuuden, sen jälkeen luokittamattomien sekatyöiden, sitten meri- ja satamaliikenteen sekä käskytöisiä ja oppilastointien aloilta. Edelliseen vuoteen verraten vähentyi työtarjousten määrä kaikilla muilla aloilla paitsi nahka- ja karvateollisuuden sekä meri- ja satamaliikenteen alalla, joista vain jälkimmäisellä on jonkinlaista merkitystä. Naisille tarjottuista paikoista oli enemmän kuin puolet taloustoimien alalta. Muilta toimialoilta oli naisille tarjottuja paikkoja eniten vaateavara- ja puhdistusteollisuuden (suuri osa paikoista kaupungin työtupaan ja ompelukursseille), ravintola- ja hotelliliikkeen, luokittamattomien sekatyöiden, kaupan sekä maa- ja metsätalouden alalta.

Toimitetut välitykset jakaantuvat eri teollisuus- ja toimialojen kesken samassa suhteessa kuin tarjotut paikat.

Täyttämättä jäi paikkoja mainittavasti vain taloustoimien alalla sekä vähemmässä määrin kauppa-alan sekä käskytöisten paikkoja. Syynä väli-

tysten raukeamiseen taloustoimien alalla oli useimmissa tapauksissa se, että palveluspaikkoihin vaadittiin nuorempaa väkeä kuin yleensä oli saatavissa. Samasta syystä jäi myös osa naisille kaupan alalta tarjotuista paikoista täyttämättä. Täyttämättä jääneet miesten paikat kaupan alalla samoin kuin monet käskyläisten paikoista, olivat provisionimyyjän paikkoja, joissa ei ollut mitään pohjapalkkaa.

Merimiesten työnvälitys ¹⁾. Merimiesosaston johtokuntaan kuuluivat vuonna 1932 puheenjohtajana ja varapuheenjohtajana toimiston johtokunnan puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja, jäseninä laivanvarustajain edustajat, merikapteeni H. Andersson ja toimitusjohtaja A. Wihuri sekä merimiesten edustajina Suomen merimiesten ja lämmittäjain unionin luottamushenkilö K. Ahonen ja saman järjestön asiamies K. Tuomikoski. Edellisten varamiehenä oli konemestari K. A. Höök, jälkimmäisten lämmittäjä P. Koskinen. Sihteerinä toimi merimiesosaston johtaja F. E. Huhtala.

Merimiesosastoon teki kertomusvuonna 1,145 (edell. v. 1,032) eri työnhakijaa kaikkiaan 2,086 (1,881) työhakemusta. Työnhakijoista oli helsinkiläisiä 597 eli 52.1 % ja vieraspaikkakuntalaisia 548 eli 47.9 %. Päinvastoin kuin aikaisempina vuosina oli työnhakijain enemmistö kertomusvuonna helsinkiläisiä. Tämä johtuu siitä, että parin edellisen vuoden kokemukset pidättivät vieraspaikkakuntalaisia lähtemästä työnhakuun Helsinkiin.

Perheellisiä ²⁾ oli merimiehistä 215 eli 18.8 % ja yksinäisiä 930 eli 81.2 %.

Äidinkieleltään oli tämän osaston työnhakijoista suomenkielisiä 832 eli 72.7 % ruotsinkielisiä 312 eli 27.2 % ja muunkielisiä 1 eli 0.1 %.

Työtarjoituksia tehtiin osastoon kaikkiaan 495 (edell. v. 357), joista Helsinkiin 257 eli 51.9 % ja muille paikkakunnille 238 eli 48.1 %. Helsinkiin tarjotuista paikoista osasto täytti 252 eli 98.1 % ja muille paikkakunnille tarjotuista paikoista 232 eli 97.5 % sekä kaikista tarjotuista paikoista 484 eli 97.8 %. Työtarjoitukset lisääntyivät edelliseen vuoteen verraten varsin huomattavasti, mikä on sitäkin ilahduttavampaa kun kaikilla muilla työnvälitystoimiston liikkeessä esiintyvillä miesten työaloilla päinvastoin tapahtui vähennystä.

Merimiesosaston liikkeen jakautuminen eri kuukausien osalle selviää seuraavasta asetelmasta:

	Työhakemuksia.	Tarjottuja paikkoja.	Täytettyjä paikkoja. Yhteensä. Niistä muualle.	
Tammikuu	294	9	6	—
Helmikuu	244	7	6	2
Maaliskuu	226	6	5	—
Huhtikuu	308	30	25	9
Toukokuu	382	45	44	23
Kesäkuu	364	78	78	70
Heinäkuu	277	40	40	16
Elokuu	304	55	55	17
Syyskuu	320	56	56	25
Lokakuu	244	66	66	8
Marraskuu	290	73	73	53
Joulukuu	280	30	30	9
Koko vuosi ³⁾ 2,086		495	484	232

¹⁾ Kaikki numerotiedot sisältyvät myöskin edellä olevaan, koko toimistoa koskevaan selostukseen. — ²⁾ Ks. alav. s. 151*. — ³⁾ Summaan eivät sisälly kuukaudesta toiseen siirtyneet työhakemukset.

Vuoden ensimmäisen neljänneksen aikana oli välitysliike perin vähäistä, mutta huhtikuusta lähtien se nousi huomattavasti ja oli vuoden viimeisenä neljänneksenä melkoista vilkkaampaa kuin parina, kolmena edellisenä vuonna.

Eri päällystö- ja miehistöryhmien kesken jakaantui osaston liike seuraavasti:

	1932.			1931.		
	Työhakemuksia.	Tarjottuja paikkoja.	Täytettyjä paikkoja.	Työhakemuksia.	Tarjottuja paikkoja.	Täytettyjä paikkoja.
Laivanpäälliköt	71	13	13	30	5	5
Perämiehet	84	30	30	65	10	10
Koneenkäyttäjät	324	92	92	303	47	46
Kansimiehistö	566	109	109	563	119	116
Konemiehistö	872	146	146	775	122	112
Radiosähkötäjät	26	23	16	23	12	12
Keittiöhenkilökunta ..	143	82	78	122	42	42
Yhteensä	2,086	495	484	1,881	357	343

Työhakemusten kohdalla tapahtui edelliseen vuoteen verraten lisäämistä kaikkien ryhmien osalta. Kansimiehistön osalta lisäännys tosin on vain mitättömän vähäinen, mikä johtuu etupäässä siitä, että kansimiesten joukossa on yleensä paljon vieraspaikkakuntalaisia (saaristolaisia), jotka, kuten mainittu, kertomusvuonna entistä vähemmän ilmoittautuivat toimistoon.

Tarjotut ja täytetyt paikat lisääntyivät kaikissa muissa ryhmissä paitsi kansimiehistön ryhmässä. Radiosähkötäjien paikkoja jäi täyttämättä suhteellisen paljon, sillä pätevistä ammattilaisista oli kertomusvuonna, kuten aikaisemminkin, ajoittain puute.

Työolot Helsingissä vuonna 1932. Toimenpiteet työttömyyden torjumiseksi. Se yleisestä taloudellisesta pulasta aiheutunut työttömyys, joka jo parina edellisenä vuonna oli saavuttanut ennen kokemattoman laajuuden, jatkui heikentymättömänä koko kertomusvuoden. Työväen ja palveluskunnan vähennyksiä tapahtui runsaasti varsinkin vuoden alkupuolella, mistä aiheutui suuri uusien työnhakijain tulva työnvälitystoimistoon. Toimiston luetteloihin on parin viime vuoden aikana ilmestynyt paljon sellaisiakin ammattilaisia, joita aikaisemmin ei niissä esiintynyt juuri lainkaan tai vain perin vähän. Tällaisia voisi mainita esim. puusepät ja verhoilijat, räätälit, autonkuljettajat sekä konttori- ja liikeapulaiset. Naispuolisten työnhakijain suhteen on erikoisesti huomattava, että perheenäidit lukuisasti ovat ilmestyneet toimistoon etsimään jotakin heille soveltuvaa työtä. Kaikesta on ollut seurauksena, että työttömien lukumäärä edelliseen vuoteen verraten on lisääntynyt yli 100 %. Kun edellisenä vuonna työttömien lukumäärä toimiston viikkoraportteissa oli keskimäärin 4,200, on se kertomusvuonna ollut 8,500. Näin suuri lisäännys ei ilmeisestikään johdu niin paljon siitä, että samaan aikaan samassa suhteessa olisi työpaikoista vähennetty väkeä, vaan enemmänkin ehkä siitä, että jo aikaisemmin työttömäksi joutuneet säästöjen loputtua tai yritettyään ensin itse turhaan sijoittautua uuteen työpaikkaan, vasta sitten ovat kääntyneet toimiston puoleen. Toisaalta on työtarjouksia toimistossa ollut kaiken aikaa huomattavasti vähemmän kuin edellisenä vuonna. Rakennusteollisuus oli suurimman osan vuotta miltei kokonaan lamassa ja useimmilla muillakin aloilla työskenneltiin vähennetyin työvoimin. Talvikuukausina oli lumitöitä-

kin vähänlaisesti; niissä työskenteli arviolta n. 1,000 työläistä vähemmän kuin edellisenä, runsaslumisena talvena.

Huhtikuun lopulta lähtien toiminta eri työaloilla jonkun verran vilkastui. Toimiston työnhakijoista pääsi töihin m. m. metallityöläisiä, puuseppiä ja verhoilijoita, rakennusammattilaisia (etupäässä maalareita ja kirvesmiehiä huoneistojen korjaustöihin) sekä myös joku määrä apureita sekalaisiin ulkotöihin. Jo vähän aikaisemmin oli työvoiman kysyntä lisääntynyt meriliikenteen alalta ja jatkui se siitä lähtien vuoden loppuun huomattavasti vilkkaampana kuin edellisenä vuonna. Naisille avautui niinikään huhti-toukokuun vaihteessa kevätseongille ominaisia tilapäisiä puhdistustöitä sekä jonkun verran pitempiaikaisia toimia ravintola-alalla.

Syyskuun puolivälissä alkoi kesäksi työhön päässyt väki uudelleen palata toimiston työnhakijoiksi. Siitä lähtien onkin toimiston kirjoissa ollut työttömiä enemmän kuin milloinkaan aikaisemmin. Huomattava kuitenkin on, että uusia työnhakijoita ilmoittautui syyskautena melkoista vähemmän kuin edellisenä vuonna, josta päättäen väen vähentäminen työpaikoista olisi pysähtynyt. Lisätyövoiman ottoa ei vapailta työmarkkinoilla liioin tapahtunut, joten ne, joilta työ kerran oli loppunut, joutuivat olemaan sitä vailla pitkät ajat yhtäjaksoisesti.

Työnpuutteen poistamiseksi järjestivät sekä kunta että valtio erinäisiä varatöitä, joissa miespuolisia työttömiä työskenteli ympäri vuoden; naisten varatyöt olivat kesän aikana keskeytyksissä. Kaupungin varatoissa työskenteli talvikuukausina n. 3,000 miestä; kesäksi miesluku vähennettiin asteittain n. 600:aan, mutta syyskuusta lähtien sitä uudelleen lisättiin, niin että vuoden lopulla näissä töissä työskenteli jälleen n. 2,000 miestä. Naisten työtuvassa työskenteli — paitsi keskikesällä — alun toistasataa naista ompelutöissä; valtion avustamilla käsityö- ja talouskursseilla kevät kautena 500—600 ja syyskautena n. 800 naista. Valtion varatoissa, joita oli erinäiset rautatieradan oikaisut ja ratapihojen tasotukset Pasilassa, Huopalahdessa, Pitäjänmäellä, Espoossa ja Karjaalla, maantienoikaisutyöt Loviisan ja Tammisaaren seuduilla, Suomenlinnan allastelakan kunnostaminen sekä Helsingin naistautien sairaalan perustustyöt, työskenteli kevättalvella ajoittain n. 500 miestä. Kesän aikana töitä osaksi supistettiin, osa niistä valmistui niin että työssä oli n. 200 miestä. Syyskautena voitiin näihin töihin uudelleen sijoittaa jonkun verran miehiä lisää, mutta mainittavampia määriä vasta seuraavan vuoden alussa.

Paitsi edellämainittuja varsinaisia ansiotöitä, järjestettiin työttömille kaupungin toimesta lisäksi erilaisia ammatti- ja opintokursseja, joihin osallistui n. 600 miestä ja 60 naista.

Työolojen ja työttömyystilanteen vaihtelun valaisemiseksi esitettäköön vielä työnvälitystoimiston kirjoissa olleiden työttömäin luku kunkin kuukauden puolivälissä olleella viikolla vuosina 1932 ja 1931:

	1932.			1931.		
	Miehiä.	Naisia.	Yhteensä.	Miehiä.	Naisia.	Yhteensä.
Tammikuu	5,477	1,901	7,378	3,028	654	3,682
Helmikuu	6,608	1,827	8,435	3,264	752	4,016
Maaliskuu	6,173	1,792	7,965	3,002	932	3,934
Huhtikuu	6,782	1,918	8,700	3,171	1,057	4,228
Toukokuu	6,680	1,747	8,427	2,915	579	3,494
Kesäkuu	6,116	1,742	7,858	2,448	579	3,027

	1932.			1931.		
	Miehiä.	Naisia.	Yhteensä.	Miehiä.	Naisia.	Yhteensä.
Heinäkuu	5,886	1,782	7,668	2,077	647	2,724
Elokuu	5,977	1,755	7,732	2,463	778	3,241
Syyskuu	6,403	2,069	8,472	3,154	1,147	4,301
Lokakuu	6,811	2,168	8,979	3,813	1,131	4,944
Marraskuu	7,259	2,563	9,822	4,682	1,324	6,006
Joulukuu	7,925	2,718	10,643	5,108	1,520	6,628